

APLANEU EL CAMÍ AL SENYOR

per CATALINA TERRATS I OLIVER, osb

En el fragment de l'Evangeli que avui hem llegit, Lluc presenta la figura profètica de Joan el Baptista. Joan havia rebut de Déu la missió d'anunciar que s'iniciava un temps nou, el temps en el que es realitzarien les promeses que Déu havia fet des de segles a Israel, i situa aquest esdeveniment únic en la història, en el context del seu temps.

Per una part vol destacar la grandesa de l'imperi romà i en el món jueu la lluita entre els poders establerts i l'ebullició dels moviments messiànics. Per un altra, l'inici de la predicació de Joan a la vora del Jordà, en una zona marginal de l'imperi, en un racó de món, on s'havia dirigit des del desert on vivia en el silenci i l'austeritat, i on allà havia rebut aquesta missió de Déu. Joan anuncia que ha arribat el moment en què comença d'una manera definitiva la història de la presència de Déu entre els homes, com un home qualsevol. La missió de Joan era preparar i purificar els cors per rebre el Messies que estava a punt d'arribar, mes encara, que ja era enmig d'ells, però un Messies que no compliria les expectatives que el poble esperava. Hi ha un gran contrast entre el poder de l'imperi romà i les expectatives del poble, amb la simplicitat i austeritat del profeta Joan i la seva predicació.

Déu no necessita manifestar la seva glòria amb signes prodigiosos, ni enmig de la grandesa d'un imperi, la omnipotència de Déu no coincideix amb la nostra visió de l'omnipotència. Déu ve a compartir la seva vida amb nosaltres amb la omnipotència de l'amor, Déu es fa petit i pobre, es posa al nostre abast, i només espera de nosaltres que ens obrim per acollir-lo amb senzillesa, que deixem anar tots els valors que no porten a res i no donen felicitat, i que aprenuem a apreciar els valors autèntics, com diu la carta de Pau als cristians de Filipis que hem llegit avui.

Joan ens ensenya el camí amb les paraules de l'altre gran profeta que anunciava ja, remotament, la vinguda del Messies. Des del desert, el lloc on l'home pren distància del seu món habitual, lloc de silenci i solitud, es pot percebre la pròpia veritat i escoltar la veu de Déu que ens demana, a través del profeta, que li obrim el camí.

La vinguda de Déu al món passa per unes mediacions humanes, demana que nosaltres li aplanem el camí, un camí interior, una obertura del cor per acollir-lo.

Durant el temps d'Advent diem: Veniu Senyor Jesús! Però Ell ja hi és aquí. Quan tenim el cor lliure i disponible per acollir al germà, acollir cada persona sigui qui sigui i com sigui, acollir cada esdeveniment, acollir un petit, li obrim una ruta, li aplanem el camí. Ell es fa present a través de cadascun de nosaltres.

Nadal és això: adorar la seva presència, agrair infinitament que hagi vingut al nostre món a fer camí amb nosaltres, i fer-nos conscients que la seva presència és manté viva avui també a través nostre.